



Arrest

nr. 126 329 van 26 juni 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 januari 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen enerzijds van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 december 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard en van anderzijds de beslissing van diezelfde gemachtigde van 17 december 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 17 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat E. STESSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de rechtspleging

1.1. Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen en evenmin kan worden ingegaan op de vraag van de verzoeker om de kosten van het geding ten laste van de verweerder te leggen.

1.2. Ambtshalve moet door de Raad worden opgemerkt dat artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), zoals van toepassing op datum van het verzenden van een afschrift van het verzoekschrift aan de verweerder, luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

– 39/71;

– [...];

– 39/73, § 1;

– 39/73-1;

– 39/74;

– 39/75;

– 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2°, 57/6/1, 57/6/2 en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

– 39/77, § 1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet voorziet dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht *“over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie *“zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”*.

Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet blijkt dat de voorwaarde van tijdigheid en de voorwaarde dat alle middelen moeten worden samengevat, cumulatief vervuld moeten zijn opdat de Raad uitspraak zou kunnen doen op basis van de synthesesemorie. Indien de wetgever immers enkel zou hebben gewild dat de synthesesemorie binnen de voorgeschreven termijn werd ingediend, had hij in het zesde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet de woorden *“zoals bedoeld in het vijfde lid”*, achterwege gelaten. Blijkens het gebruik van die woorden is het duidelijk niet voldoende dat de verzoekende partij louter door het tijdig indienen van een synthesesemorie blijk geeft van haar volgehouden belangstelling om de vernietiging van de aangevochten beslissing(en) na te streven, maar moet die memorie inhoudelijk ook nog overeenstemmen met het bepaalde in het vijfde lid van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, met andere woorden moet de synthesesemorie de aangevoerde middelen samenvatten. De sanctie dat de Raad, ook wanneer een verzoekende partij tijdig een niet wetsconforme synthesesemorie neerlegt, het

ontbreken van het vereiste belang dient vast te stellen blijkt derhalve zonder meer direct en ondubbelzinnig uit de tekst van de wet.

De Raad stelt in voorliggende zaak vast dat de verzoeker in de synthesesmemorie zijn middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift niet samenvat, doch deze zonder meer integraal herneemt met in het kader van het eerste middel de toevoeging van een aantal bemerkingen die ten dele kunnen worden gezien als reactie op de nota van de verweerder. Het betreft evenwel een zeer korte en beschrijvende repliek, enkel in het kader van het eerste middel, die eerder loutere bedenkingen bij de nota met opmerkingen weergeeft zonder de argumentatie in de nota met opmerkingen concreet te weerleggen.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat het loutere feit dat de verzoeker in de synthesesmemorie de initiële tekst van zijn verzoekschrift heeft aangevuld met een zeer beperkte repliek, nog niet toelaat te concluderen dat dit procedurestuk toch wetsconform zou zijn en dat de in artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet voorziene bepaling niet van toepassing zou zijn. Indien in geval van repliek de middelen gewoon zonder samenvatting ervan in de synthesesmemorie hadden mogen worden hernomen, dan had de wetgever dit moeten aangeven hetgeen hij niet heeft gedaan. In de parlementaire voorbereiding van de wettekst is er voor een andere interpretatie overigens ook geen indicatie te vinden.

Ter terechtzitting werd de advocaat van de verzoeker uitgenodigd om een standpunt in te nemen omtrent de vraag of de thans ingediende synthesesmemorie voldoet aan de vereisten van de synthesesmemorie zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet, gezien de aangevoerde middelen in dit procedurestuk niet werden samengevat, doch louter hernomen met toevoeging van een zeer beperkte repliek op de nota met opmerkingen. De advocaat van de verzoeker repliceerde dat het toegestaan is om in de synthesesmemorie te repliceren op de argumenten van de tegenpartij, dat een samenvatting ook een herneming kan zijn en dat de uitbreiding *in casu* een repliek is en geen uitbreiding van het middel.

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat een loutere herneming met daarbij nog een beperkte uitbreiding, zij het in repliek op het verweer in de nota met opmerkingen, onmogelijk een samenvatting kan uitmaken. De enkele mening van de verzoeker dat het toegestaan is om in de synthesesmemorie te repliceren op de argumenten van de verweerder, doet geen afbreuk aan de wettelijke vereiste om een synthesesmemorie in te dienen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat. Indien aan deze voorwaarde is voldaan, dan sluit de wet niet uit dat de verzoeker tevens een repliek geeft op het verweer in de nota met opmerkingen, doch in elk geval dient de synthesesmemorie te beantwoorden aan artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet en dient zij dus de aangevoerde middelen samen te vatten. Ter terechtzitting worden de hierboven door de Raad gedane vaststellingen dan ook niet weerlegd.

De Raad kan bijgevolg slechts vaststellen dat geen wetsconforme synthesesmemorie werd neergelegd.

Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE